

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 108.870 van 4 juli 2002
in de zaak A.117.787 /VII-25.967.**

In zake : XXX,
 die woonplaats kiest bij
 advocaat J. VANDEN ABEELE,
 kantoor houdende te 9050 Gent,
 Brusselsesteenweg 39

tegen :

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de Minister van
Binnenlandse Zaken.

DE VOORZITTER VAN DE VIIe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat XXX, van Joegoslavische nationaliteit, op 23 februari 2002 heeft ingediend om de vernietiging te vorderen van de beslissing van de Minister van Binnenlandse Zaken van 4 februari 2002 waarbij hij wordt uitgesloten van de toepassing van de wet van 22 december 1999 betreffende de regularisatie van het verblijf van bepaalde categorieën vreemdelingen, verblijvend op het grondgebied van het Rijk;

Gezien het verzoekschrift dat de verzoekende partij op dezelfde dag heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van dezelfde beslissing;

Gelet op de beschikking van 11 maart 2002 waarbij aan de verzoekende partij het voordeel van de kosteloze rechtspleging wordt verleend;

Gelet op de artikelen 4 en 26 van het koninklijk besluit van 9 juli 2000 houdende bijzondere procedureregeling inzake geschillen over beslissingen betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen;

Gezien het verslag opgemaakt door adjunct-auditeur M. STERCK, op grond van artikel 26 van voormeld koninklijk besluit;

Gelet op de beschikking van 8 mei 2002 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 4 juni 2002;

Gehoord het verslag van Kamervoorzitter M.-R. BRACKE;

Gehoord de opmerkingen van advocaat J. VANDEN ABEELE die verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat E. MATTERNE die verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van eerste auditeur-afdelingshoofd H. VERHULST;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Overwegende dat de voornaamste gegevens van de zaak als volgt kunnen worden samengevat:

1.1. Verzoeker heeft op 29 januari 2000 een regularisatieaanvraag ingediend op basis van artikel 2, 4/ van de wet van 22 december 1999 betreffende de regularisatie van het verblijf van bepaalde categorieën van vreemdelingen verblijvend op het grondgebied van het Rijk.

1.2. De Minister van Binnenlandse Zaken heeft verzoeker op 4 februari 2002 uitgesloten van de toepassing van deze wet. De bestreden beslissing is als volgt gemotiveerd:

"Gelet op de wet van 22 december 1999 betreffende de regularisatie van het verblijf van bepaalde categorieën van vreemdelingen verblijvend op het grondgebied van het Rijk, inzonderheid de artikelen 5 en 14;

Gelet op het artikel 8 van het Europese Verdrag ter Vrijwaring van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden;

Gelet op de regularisatieaanvraag ingediend op 29 januari 2000, door XXX, geboren op 21.08.1953, te Zemun, van Joegoslavië nationaliteit, (alias J. N. 02.07.1961, V., S. /08.03.1951) ;

Overwegende dat betrokkene zijn regularisatieaanvraag heeft gemotiveerd op basis van criterium 4;

Overwegende dat de betrokkene verklaarde op 09.05.1991 voor het eerst het land te zijn binnengekomen en op 13.05.1991 het statuut van vluchteling aanvroeg;

Overwegende dat het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en Staatlozen hem op 08.11.1994 definitief de hoedanigheid van vluchteling weigerde te verlenen en hem deze beslissing op 06.12.1994 werd betekend;

Overwegende dat hij op 09.10.1992 een aanvraag tot vestiging indiende en dit zonder gevolg bleef;

Overwegende dat hij op 03.02.1995 bij de Raad van State een beroep tot nietigverklaring indiende van de beslissing van het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en Staatlozen van 08.11.1994 en dat de Raad van State het beroep op 05.06.1997 verwierp;

Overwegende dat zijn naturalisatieverzoek van 03.11.1992 krachtens artikel 16 par. 2 van het Wetboek der Belgische nationaliteit op 20.04.1995 door de uitspraak van de Rechtbank van Eerste Aanleg te Gent werd afgewezen;

Overwegende dat hij op 03.03.1995 door de Correctionele rechtbank te Gent werd veroordeeld tot 1 jaar gevangenisstraf met uitstel van 5 jaar voor 8 maanden voor heling van gestolen goederen;

Overwegende dat hij op 11.06.2001 door de Correctionele rechtbank te Gent bij verstek werd veroordeeld tot 7 maanden gevangenisstraf en een geldboete voor diefstal;

Overwegende dat de betrokkene op 01.10.2001 door de Correctionele rechtbank te Gent bij verstek is veroordeeld tot het betalen van een geldboete uit hoofde van drugshandel;

Overwegende dat voor de betrokkene in het verleden nog een tiental pv's werden opgemaakt, die allen echter zonder gevolg werden geklasseerd;

Overwegende dat hij in Duitsland werd geseind voor illegaal verblijf, diefstal en gebruik van valse papieren;

Overwegende dat hij volgens een integratie- en relatieverslag van de Rijkswacht van Melle zijn gezin in de steek heeft gelaten;

Overwegende dat hij door een uitspraak in kortgeding door de Rechtbank van Eerste Aanleg te Gent van 06.08.1999 zijn vrouw en kinderen niet meer mag verontrusten;

Overwegende dat uit de voorgaande feiten blijkt dat hij, door zijn persoonlijk gedrag, de openbare orde heeft geschaad en dat zijn aanwezigheid in het land als gevaarlijk wordt beschouwd ;

Overwegende dat dienvolgens hij een gevaar voor de openbare orde of de nationale veiligheid betekent;".

2.1. Overwegende dat de verzoekende partij een enig middel aanvoert dat als volgt luidt:

"Verzoeker is op 9.10.1992 voor de ambtenaar van de burgerlijke stand van de gemeente Destelbergen in het huwelijk getreden met een Belgische onderdaan, nl. mevrouw B. M. B. G. B. (geboren te St. Agatha-Berchem op 8.9.1965).

Pas na verscheidene jaren is het huwelijk op de klippen gelopen doordat mevrouw Biebuyck een relatie aanknoopte met een andere man.

Dit is zodanig waar dat de echtscheiding in het uitsluitend voordeel van verzoeker werd uitgesproken bij vonnis van de Rechtbank van eerste Aanleg te Gent, 5/ burgerlijke Kamer, op 3 april 2001, vonnis dat inmiddels in kracht van gewijsde is getreden en werd overgeschreven in de registers van de burgerlijke stand te Destelbergen;

Dat het derhalve 'erga onmes' vaststaat dat verzoeker niet de foutieve of schuldige echtgenoot is geweest; dat de overwegingen die in de thans bestreden beschikking van de dienst vreemdelingenzaken staat, dan ook volstrekt onjuist zijn, daar waar men melding maakt van een integratie- en relatieverslag van de Rijkswacht van Melle waaruit zou moeten blijken dat verzoeker 'zijn gezin in de steek heeft gelaten'...

Dat men zelfs de klassieke clausules bijsleurt uit het bevelschrift kortgeding van 6.8.1999 waarin vermeld staat dat 'hij zijn vrouw en kinderen niet mag verontrusten'...

Dat deze passus uit een bevelschrift kortgeding in concreto werkelijk nergens op slaat: dat iedere advocaat immers weet dat de Voorzitter in kortgeding altijd dergelijk, in algemene termen gesteld, verbod oplegt aan beide partijen om elkaar op hun afzonderlijke of toegewezen verblijfplaats te komen verontrusten!

Dat er nergens in concreto enig verwijt aan verzoeker kan worden gestaafd als zou hij zijn echtgenote en/of kinderen ooit echt hebben komen verontrusten in hun woning;

Dat deze grove verdraaiing van de realiteit de indruk geeft dat men werkelijk alle argumenten wil aangrijpen om verzoeker te kunnen uitdrijven uit België;

Dat zulk niet opgaat; dat verzoeker inderdaad veroordeeld werd door de Correctionele Rechtbank te Gent op 1.10.2001, bij verstek, tot betaling van een geldboete (wegens beweerde betrokkenheid bij drughandel...??) maar dat zulk zeker geen voldoende argument is om verzoeker, die sedert minstens 1992 volkomen rechtmatig in België vertoeft, zomaar te kunnen bestempelen als 'ongewenste vreemdeling';

Aangezien verzoeker bovendien verloofd is met Mevrouw H. D. K., herbergierster, wonende te 9050 Gent-Gentbrugge, Schooldreef 4, met wie hij voornemens is binnenkort in het huwelijk te treden;

Dat al deze redenen, in hun geheel genomen, voldoende aanwijzing geven dat de beslissing van de Minister van Binnenlandse Zaken tot uitsluiting van verzoeker van de toepassing van de wet van 22.12.1999 betreffende de regularisatie van het verblijf van bepaalde kategoriën van vreemdelingen verblijvend op het grondgebied van het Rijk, voor nietigverklaring vatbaar is, zodat verzoeker niet zou kunnen worden uitgedreven;

Dat er anders over oordelen, erop zou neerkomen dat de Belgische Staat de personen die op haar grondgebied gedurende meer dan 10 jaar hebben verbleven en er zelfs met een belgische onderdaan gehuwd zijn geweest, in feite niet in gelijke mate wenst te behandelen als haar onderdanen, terwijl diezelfde Belgische staat daarnaast nochtans de deur wijd openzet voor tienduizenden vreemdelingen van alle slag, waaronder zelfs een heleboel illegalen en uitgeprocedeerden, die immers in 1999 eenmalig hebben kunnen profiteren van de massale regularisatiewet.

Indien verzoeker zou worden teruggewezen als gevolg van de beslissing van de Minister zou verzoeker een moeilijk te herstellen ernstig nadeel lijden, gezien zijn reële kansen om vanuit Joegoslavië zelf een aanvraag tot het bekomen van een visum in te dienen als zeer klein dienen te worden ingeschat.

Verzoeker vraagt dan ook met huidig rekwist de nietigverklaring van de negatieve beslissing van de Minister van Binnenlandse Zaken van 4.2.2002.

Dat verzoeker bij deze te kennen geeft dat hij zo nodig de Nederlands taal verkiest voor ieder eventueel mondeling verhoor (art. 4 van de Wet van 15.12.1980).

Dat verzoeker tenslotte met huidig rekwist eerbied vraagt dat hem het voordeel van de kosteloze rechtsbijstand zou worden toegestaan, aangezien hij momenteel geen inkomsten geniet nu hij aangehouden is en zijn voormelde gevangenisstraf uitboet in Merksplas; dat hij t.a. een modelgevangenis, en dat hij volgens de directie van de gevangenis reeds vanaf 4.4.2002 in aanmerking komt voor penitentiair verlof, en vanaf 13.6.2002 voor voorwaardelijke invrijheidsstelling.";

2.2. Overwegende dat uit het verzoekschrift blijkt dat verzoeker de motivering van de bestreden beslissing wenst aan te vechten; dat de bestreden beslissing onder meer steunt op de vaststelling dat hij reeds driemaal door de correctionele rechtbank te Gent tot correctionele straffen werd veroordeeld wegens heling, diefstal en drugshandel en dat wordt besloten dat hij door zijn persoonlijk gedrag de openbare orde heeft geschaad en dat zijn aanwezigheid in het land als gevaarlijk wordt beschouwd; dat verzoeker de gegevens waarop dit besluit steunt niet betwist, doch enkel stelt dat "zulks zeker geen voldoende argument is om verzoeker, die sedert minstens 1992 volkomen regelmatig in België vertoeft, zomaar te kunnen bestempelen als "ongewenste vreemdeling"; dat wat dit betreft, dient te worden opgemerkt dat verzoeker zich enkel in het precair verblijfsstatuut van kandidaat-vluchteling bevond; dat de weigering van dit statuut hem op 6 december 1994 werd betekend; dat hij sedertdien illegaal op het grondgebied verblijft; dat het hier voren weergegeven motief niet kennelijk onredelijk is, en op zich volstaat om de bestreden beslissing te schragen; dat het enig middel niet gegrond is;

3. Overwegende dat de verzoekende partij geen gegrond middel tot nietigverklaring heeft aangevoerd; dat er derhalve grond is om toepassing te maken van artikel 26 van het koninklijk besluit van 9 juli 2000 houdende bijzondere procedureregeling inzake geschillen over beslissingen betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen; dat de vordering tot schorsing, als

accessorium van de nietigverklaring, derhalve samen met het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Artikel 2.

De kosten van het beroep, bepaald op 173,53 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op vier juli tweeduizend en twee, door :

Mevr.	M.-R. BRACKE,	kamervoorzitter,
de H.	C. VERHAERT,	toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

C. VERHAERT.

M.-R. BRACKE.